

Poesias

Autor(en): **Grass, Chasper Ans**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Annalas da la Societad Retorumantscha**

Band (Jahr): **54 (1940)**

PDF erstellt am: **06.08.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-210121>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Poesías

da

Chasper Ans Grass

Sun nat a Strada dal nouvtschient,
als vainchequatter schner,
ma bains terresters, ôr argient,
nun possedaiv' eu bler.

Meis bap ais stat sacrificà
a l'eister ans ed ans,
as acquistet 'na facultà
e la perdet sco tants.

A meis battaisem eir' n in trais,
e'l bun plavan sar Mohr
am det nom Olga, — nun crajais??
schi pür dumandai or.

Vezzand il sbagli det el ün sbrai
e corrigit bain ferm,
dschand: Chasper Ans, eu at battai,
in nom dal bap etern.

Da pitschen eir' eu bler malà,
que füt uschè ma sort, —
ed üna già chi ha sunà
han dit ch' eu eira mort.

I gnivan da Ramosch e Tschlin
 per dar l' ultim salüd
 e cumpagnar al pos divin
 l' infant, pitschnin e müt.

Ma eu infant, sco chi 'm han dit,
 riaiva tuot cuntaint,
 quist tragic cas nun am cuolpit,
 que füt eir plü dezaint. —

A Strada sun lur' creschü sü
 e' l temp passet sco 'n füm,
 ils dis beads nun tuornan plü,
 que sto sgür dir minchün.

Eu sa ch'eu eir' ün lumbardun,
 sco pacs da mi' età,
 que dischan plü co ün barbun
 amo hoz qua e là.

Ils buops am dschaivan be grassin,
 o schimmel infernal,
 cun chans quels da Tschaflur perfin
 m' han scurrantà aval.

Schi gniva forsa alch sfrachà,
 sco fnestras dals infants
 a Selamischot o San Niclà,
 schi vaiva ruot Chasprans.

E cur chi eira da pajar
 bronzinas d' telegraf,
 schi 'ls meis la buorsa staivan trar
 sgür sco ün paragraf.

Uschè passettan ils bels ans
 d'infanzia, scoul' e gö,
 ün di partit nos Chasper Ans
 cun larmas da seis lö.

Il prüm ün an a scoula get,
 que eira meis plaschair,
 en ots interas eu stübget
 per gnir alch a savair.

Eu eir' al stüdi destinà,
 que cuosta, que ais cler,
 ed eu, vezzand il bap chalchà,
 nu 'm vess decis per bler.

Laschain stübgjar a quels chi han, -
 am impisset par mai,
 eir i 'ls Hotels guadagn meis pan,
 e que vaiv' alch per sai.

Uschè 'm rendet cun orm' e cour
 e fet carriera là
 in grands Hotels, e poss dir our',
 ch' eu mai nu 'm sun rüclà.

A San Murezzan, al Palace,
 pro nöbels, buns patruns,
 scha dals stimar eu nun vegn lass
 schi ha que sas radschuns.

Là sun vainch ans sco impiegà,
 ingio Talians, Inglais,
 Franzes, Spagnöls, tuots sun da chà,
 uni lur prinzs e rais.

Là n' ha da trafichar cun grands
cul pet plain segns d' onuors,
ma blers sun plü gentils co tants
chi 's crajan be signuors.

Eu n' ha eir viss la grand' fosdà,
chi regna pro 'ls umans,
l' ingian, l' abüs, il mal chi dà,
ma qui am lav' ils mans.

Cur ch' ais fini la grand' stagiun
spari nobless', parfüm,
schi vegn a Strada sco 'n paurun
e main e spand ladüm.

Ed uoss', cha tuot eu n' ha tradi
vögl dir eir il plü bel,
cur cha ma char' am dschet da schi,
qua füt eu sco in tschêl.

Cuntaint as poss hoz preschantar,
seis nom Annina ais,
e Bonifazi, nom plü rar,
ma dret Engiadinais.

Ell' am pigliet a mai povret
e 'm fet uschè beà,
trais chars infants l' am regalet,
la brama da ma chà.

Vita

O di 'm, uman, che ais la vita
 cun tuots plaschairs ed illusiuns,
 cun seis pissers e tant fastidis,
 sas larmas e reflessiuns?

Ûn sömme be sarà 'l adüna,
 ün sömme, lura vain la mort
 planin, planin e tuot spassescha,
 que ais dal muond l'eterna sort.

Plain spranza vast tü tia via,
 sco la barchetta sün il mar,
 ma mincha uonda chi 't imnatscha
 at mett' in privel da fondar.

E la furtün' ais maliziusa,
 que bod o tard tuot ha provà,
 hoz giodast pasch ed allegria,
 daman dal muond stoust tour cumgià.

Che 't güdan lura tas richezzas,
 che 't güda tuot teis ramassar,
 che 't güda scha tras l'avarezza,
 il muond plü bod stoust bandunar?

Che pigliast tü sün teis viadi
 nel oter muond cur vainst clamà?
ses antas sun il früt chi 't resta
 da quai chi 'n terra hast semnà.

Cumgià

Quand lêd cuntegn' il pled cumgià,
cumgià da sa chasetta,
cumgià da que ch' ün ha amà,
da bap e da mammetta.

Crudel' ans para qua la sort,
chi 'ns mett' in tant anguoscha,
cur ch' ella vain, dandet la mort,
e s-chüsa nu cognuoscha.

Quant giuvn' e frais-cha ch' ais la flur,
l' orcan la bütt' a terra,
ah, quant cordöli, quant terrur,
ch' ün tal destin rinserra.

La spranza be po qua güdar,
e l' unic desideri
ans resta quel da 's rechattar,
a chasa sül sunteri.

L' ultim viadi

Ils sains strasunan gio dal vegl clucher,
e lur rebomb as perd' in la vallada,
be üna staila vi al tschêl fa cler
e plan, planin s' ins-chüra la contrada.

El ais parti da giuven cun vigur,
cun tschera riantad' e plain fidanza,
in tschercha da fortüna ed onur
e cun ün cour impli da dutscha spranza.

Ma el ais stat bain ingianà a fuond
 ed al restet ün unic desideri,
 da retuornar a chà da l' eister muond
 per reposar pro 'ls seis nel quaid sunteri.

In quista pasch, chi para alch divin,
 sieuv' al clom dals sains 'na sula bara,
 e nel vaschè il stanguel pelegrin
 vain retschevü dals seis cun larm' amara.

Sylvester 1937

Ils sains rebomban gio da l' ot,
 sur' our ils munts, tras val e god,
 il sanch Sylvester ais rivà
 e 'l trentaset sto tour cumgià.

Dal muond ais que l' etern destin,
 cha bod o tard tuot ha sa fin,
 la vit' ais ün grandius flurir,
 ma tuot spassesch' e sto murir.

Cun ögl comoss ün sguard v' lain dar,
 sün l' an chi vain da 'ns bandunar,
 als üns ha 'l be terrur portà,
 ad oters plü felizità.

Ma scha tü hoz est fortunà,
 cuntaint e leger e beà,
 schi guarda bain nu 't gloriar,
 quant bod pudess que tuot müdar.

Perche la rouda va e v,à,
 adün' intuorn da chas' in chà,
 At fid' in Dieu, fa teis dovair,
 tuot ha sa crusch e seis plaschair.

Retuorn

Eu vegn cuntaint vers chà paterna,
o che tant bel e dutsch mumaint,
da rechattar la pasch eterna
e tuot ma val in ornamaint!

Tuot ais amo sco quella vouta,
cur ch'avant ans eu bandunet,
in tuot la val nu vez inguotta
chi nu füss plü i 'l dret löet.

Nos En, il vegl flümet, romura,
seis cler murmur am ais contschaint,
sco quella vout' il vent schuschura
e tuot passà 'm vain ad imaint.

O co ch'eu pens cun tant'algrezza
sün quels bels dis già passentats,
meis cour resainta grand'leidezza,
cur eu m'impais süls dis beats.

Mi'orma ais sco surlevgiada,
cur eu quà vez meis lö natal,
e tuot comoss am ferm sün strada
ed eu salüd ma bella val.

In memoria
da meis ami Cla Fulia

Be pac temp fà nun vess eu cret
chi füss l'ultima jada,
ch'eu guard' in ti' ögliada,
cur ch'eu a tai il man stendschet.

Bler massa bod hast tü stovü
partir per meldra vita,
sgür greiv'ais stat la lita
invers la mort chi ha vendschü.

Tü hast laschà lêd e terrur
in tia famiglietta,
chi ais uoss'sul suletta.

Ma Dieu sgür güd' in lur dolur
portar la disfortüna,
per els est tü adüna.

In memoria
da meis ami Vital Janett

Cun tschera riantada sco adüna
est tü parti da chasa cun vigur,
chi pensa la daman sün disfortüna,
cun dir adieu per ir pro sa lavur?

Uschè est id eir tü tuot plain da spranza
ed hast fat quint a chasa da tuornar,
ma da nos Segner la perseveranza
ha fat tras tia vit'ün strich amar.

Sas vias nu sun nossas sün la terra,
e nus seis fats nun inclegiain,
ma scha dolur e lêd nos cour rinserra,
schi sü'l revair be nus ans consolain.

Il paur

Qui stà ma chà, qui ais meis fuond,
 sün agna terr'eu stun,
 eu nun depend d'ingün sül muond,
 sun svessa qua patron.

Qui sun ma duonn'e meis infants,
 meis grand prezios tesor,
 be ch'els asaimper sajan sans,
 que vala plü co ôr.

Per mai ais be lavur guadagn,
 ma brama ais ma chà,
 eu sbatt, straschin, pisser e spargn,
 ma sun listess beà.

A mia Nina

(Ün salüd da l'eister)

Eu pens' a tai cur cha'l sulai straglüscha
 sur our'il muond,
 eu pens sovent cur cha la glüna glüscha,
 co' t am eu zuond.

Eu pens a tai cur cha l' aual murmura,
 da bel cuntin,
 eu viv per tai, teis cour ais mia dmura,
 infin ma fin.

Ma rösas bè ingün nun ha sün terra,
 tout ha sa crusch,
 scha eir lontan, l'amur noss cours rinserra,
 tü'm est dastrusch.

Saira da Mai

Id eir' üna saira solenna da mai
 e lam ün ventin tras la val schuschuraiva,
 la pizza glüschiva nels razz dal sulai
 e l' En sa prüvada chanzun murmuraiva.

La bos-cha ninaiv'e spandaiva sa flur
 sün vias e sendas e prada verdainta,
 e nus man in man admiraivan l'azur,
 nu dschaivan ün pled, ma noss'orm'eir'ardainta.

Qua n'ha aint in l'ögl da ma chara guardà
 e que ch'eu n'ha let restarà per adüna,
 l'ögliada tant chara m'ha tuot confessà
 e que füt per mai ma plü granda furtüna.

Cumgià.

Adieu ma chara, nu cridar,
 sch'eu stögl uoss' tour cumgià,
 tü sast ch' ün sto as separar
 eir dal plü char ch' ün ha.
 E que cha Dieu ha destinà
 nu po l' uman müdar,
 ma sü'l revair uschè bramà,
 da cour pudain sperar.

Per mai il muond cun seis travasch
 nu fa meis cour cuntaint,
 a chà be giod' eu dutscha pasch,
 chi' m dà teis ögl riaint.
 E quel flagé, l' increschentüm,
 nu' m'ha mai bandunà,
 que ch'eu soffresch nun sa ingün,
 be eu que n'ha provà.

Intant flureschan an per an
 las fluors per munt e val,
 ils dis eir passan per l'uman,
 planin, sco' l temp vernal.
 Schi laschans nosa crusch portar
 insembel fin la mort,
 in dis beads ans allegrar,
 in greivs ans dar cuffort.

Il vegl muglin

Cur ch'eu da l'eister retuornaiva,
 cul cour cuntaint e plain dalet,
 pro' l vegl muglin eu am fermaiva,
 per dar ün sguard sün meis löet.

La rouda plan, planin giraiva,
 cuntschaint am eira seis romur,
 ma chara gniv'e'm cumpagnaiva
 a chà cun ögl riaint d'amur.

Uoss'il muglin ais i in bouda,
 'na muschna crappa ais restà,
 immez la gonda sta la rouda,
 sco unic segn dal temp beà.

Il cranz d'urbaja

Pro mincha pest tuot plain dalet
 cun üna schlassa baja,
 gio da paraid pigl meis schluppet
 pensand al cranz d'urbaja.

Ma che, sch'eu sun perseguità
 da la sconfitta naira,
 sgür cha da mai nun ha mancà,
 tadlai schi nun ais vaira:

La prüma già, qua traiv'ün vent
 e'm gnit muossà'na foura, —
 ün oter tun schmütschet davent,
 e chi vess cret, l'eir'oura.

O cha la mêra faiva gö
 o cha'l sulai brigliaiva,
 ün di m'algord vaiv'ün nosch lö
 e cur ch'eu tret plovaiva. —

Pero pro l'ultim tir d'onur
 sun stat plain d'allegria,
 ün bel purschè, ün salvonur
 am inscuntret per via.

Cuntaint eu n'ha pensà per mai,
 quel maina sgür furtüna,
 ma sco ch'ais i, da que taschai,
 na meglder co adüna. —

Uoss'güdichai quist muond pervers,
 nun ha radschuns tuot püras?
 Ma Nina disch, quai sun ils nervs,
 tü hast be millis s-chüsas.

Episoda

(Capità anno domini 1937 in Engiadina)

Nos Niculin, uster e dret vallader,
provand avant la chatscha seis schluppet,
cun ögl versà da vegl e bun chatschader,
ün sbagl plü grand pro l' arma cunstattet.

Che pigli' a man, daman la chatsch' as riva,
e pers il boc cha tuotta sta det sal,
mez disperà el vi e nan curriva,
che far —, cun quist schluppet il boc eu fal.

Aha: — Jon Pitschen ha la tschientsettanta,
ed ün Martini nouv, eu pigl seis vegl,
cun balla e ballins, ün arma franca,
alur' daman clej our' il boc plü bel. —

Il di davo, nos Nic sül post spettaiva,
davo avair seis corp bain saduollà,
cur tuot in üna già ün boc 's movaiva,
davo ün dschember vegl, a tir fingià.

Nos Nic meret, — ün sfrach, — 'na strasunada,
mass' ot, — sbaglià, — il boc as fet davent,
intant il plü bel stech da la brajada,
al eira sün desch meters sainza vent.

Bun Nic amo ün tun chargià avaiva,
e vess pudü culs ögls serrads qua trar,
ma el sü 'l tun d' ballins nun s' impissaiva,
ed as mettet in prescha a chargiar.

Intant il boc as fet our da la puolvra,
e Nic a suspürar, — ün sco ün sterl, —
ch' al diamper als ballins, a cull' e puolvra,
a channas dublas ed a mai tamberl.

In regordanza da meis char bap

Pür spetta meis char e nu perder la spranza,
 il fraid sto tschessar e l'inviern tour cumgià,
 e tû vezzerast il sulai chi splendura
 cun forza fin aint in teis cour amalà.

Alur'na daman cur füt qua prümavaira,
 glüschiva sco l'ôr sün las fluors il ruschè,
 ed eu staiva qua, conturblà e cridaiva,
 e larmas crodaivan bagnand il vaschè.

Cumgià

Stögl tour cumgià da ma chasetta,
 da tuot ils meis chi' m sun tant char,
 que am fa mal scha ma mammetta,
 per mai uoss'larmas sto cridar.

Cun ümil cour vegn our i'l eister,
 ed eu sun trist e malcuntaint,
 perche eu'm lasch sovent increscher
 sch'als meis am vegnan ad immaint.

Ma lura pens, que nu güd'oter,
 quants ston dals chars as separar?
 tuot passa, ed ün di o l'oter
 sper eu a chasa da tuornar.

I. Avuost

Il cler sulai va tramuntand
 e plan la val s'ins-chüra,
 d'ün vegl clucher vain rebomband
 il cling d'ün sain chi va 's perdand
 da l'ot vers la planüra,
 e tuot ils sains da nos pajais,
 s'uneschan hoz al clam extais:
 O Svizzra, Dieu 't perchüra.

Binderas svoulan in onur
 da nossa patri' amada,
 e l'alba crusch, in plain splendor,
 straglusch' inmez seis fuond purpur,
 dals munts fin gio' n vallada,
 la libertà, o char pajais,
 avains iertà, fin hoz defais
 e saimper preservada.

Perdütta dan ils fös sül ot,
 ils quals noss piz orneschan,
 fin ch' els salüdan tras la not.
 Schi pür urain, a Dieu dain lod,
 cha libers Svizzers eschan,
 e nos aröv nus fain palais:
 O Dieu protegia nos pajais,
 ch' in pasch il domineschan.

Il paur grischun

Nel sain da sa brajada,
lontan da tuot travasch,
in sia chà prùvada,
qua giod'il paur sa pasch.

Ingün lö sün la terra,
nun l'ais uschè bramà,
sco sia stüva clera,
ch'el ha dal bap jertà.

Cun sia famiglietta
discuorr'el fand seis plans,
lavur ha el chi spetta,
bain blera, plain ils mans.

Pustüt la prümavaira,
ais saimper la stagiun,
chi sper l'algrezcha vaira
eir port'occupaziun.

Il prüm vain la champagna,
chi sto gnir missa nan,
e lura vain la lagna,
scha coscher' s voul il pan.

E bleras grand'fatschendas,
ch'eu qua nun vögl quintar,
perfin rizzar marendas,
chi dan eir da pensar.

Pustüt scha las liongias
sun tuot mangiadas sü
e'l painch chi's fa las sondas,
nel plat nu's vezza plü,

Ma pan ha el adüna
da quel da l'agen êr,
e que ais sa fortüna,
e vala plü co bler.

Ad ün confirmant

Ils dis plü bels sun passantads,
 e resta l'algordanza,
 o sajan tuots uschè beads,
 sco quels da ti'infanzia.

Dumengia saira

Il cler sulai ha tut cumgià
 dals munts cun raz glüschaint,
 cun millis stailas infittà
 straglüsich' il firmamaint.

Ün sain strasuna gio da l'ot
 infin gio'n fuond d'la val,
 e lam, lamin spand'our la not
 sün terra seis sindal.

E tü uman nun invlidar
 la grand' solennità,
 sch' ün di voust gnir at avanzar
 nel sain d'eternità.

Mi' Engiadina

Di'm tü ün lö, chi'im füss plü char
co mia val, mi Engiadina?
Di 'm, che pudess eu plü amar
co quella terra tant benigna?

Cun seis bels flüms, auals e lais,
cun seis bels munts e sas muntagnas,
cun tants bels gods e prads extais
e pittorescas, grand' champagnas.

Cun seis pompus vadrets glüschaints,
cun sia pizz'e naiv eterna,
cun seis prezios bel ornamaint,
la flour alpin'e l'alveterna.

In seis prüvads, quiets cumüns,
qua regn'amur e pasch perfetä
e l'En, quel vegl e zuond char flüm
va schuschurand, seis chant'm daletta.

O tü ma val, tü grand tesor,
tü chara terra tant bramada,
eu t'am da cour ed eu t'ador,
o sajast saimper salüdada.

Prümavaira.

Cur naiv e glatsch
 cumainzan a spassir,
 e gio dals munts
 lavinas a scruoschir,
 cur gio dal ot
 cun sfrüda vain l' aual,
 ais qua la prümavair'
 in nossa val.

D' ir our' il liber
 ans invid' il mai,
 cun seis dis chods
 e seis bramà sulai,
 il prà darcheu
 cumainz' as inverdir
 e millis fluors
 e rösas a flurir.

Jüzellas fan lur gnieu
 sü suot il tet,
 utschels chantinan
 cha que fa dalet,
 infants rupettan
 tuot cuntaints, beàds
 e surlevgiads
 sun vegls ed ammalads.

Il mai

Sco l' or splendor' il cler sulai
 da tschêl sün munt e val,
 utschels chantinan, viv' il mai,
 eviv' il temp vernal.
 O prümavaira, temp beà,
 tü tuot fast resüstar,
 cun vair' allgrezch' at vain spettà,
 chanzuns fand stasunar.

Guardain nos flüm chi romurand
 schuschura vers il mar,
 e nus cun quel frais-ch viandant
 v'lains ir a viagiar.
 Il mai, il bun ami dals cours
 ha festa preparà,
 perque per tuot be suns sonors
 il muond ha inventà.

Un quaid ventin va lam girand
 e'ns clama, gni cun mai,
 tras praderia florizzand,
 tras god, sur munt e lai.
 Tuot ais plain spranza, plain dalet
 tuot güvl'ed ais cuntaint
 ed our dals cours resort' il pled,
 bainvgnü o temp da spendramaint.

Sün terra eschans viandants,
 que ais per nus destin,
 ventüra ha per seis infants
 sömgià nos Dieu divin.
 E gnin's ün di ad arrivar
 i 'l lö qua destinà,
 arrivarans ans avanzar
 i 'l sain d' eternità.

Il chomp da sejel

Sur la chà, ün chomp da sejel,
lam ondagia sco ün lai,
glüsch' e brilla sco ün spejel,
aint ils razs dal cler sulai.

Che aspet stupend ans spordscha,
quist bel plan tuot indorà,
curcha'l strom dal vent as stordscha
tras las spias ferm chargià.

Müravglius' ais la natüra,
chi cun plövg' e chod sulai,
quist bel früt planin madüra,
our d' la pitschna flur dal mai.

Segner, saimper benedescha,
la raccolta an per an,
fin cha' l gran madür' e crescha
vains eir minchadi nos pan.

1. avuost 1939

Fin hoz, o Segner, hast tü preservà
nos char pajais da tuotta sclavaria,
tü' ns hast mantgnü quel dun, la libertà,
pel qual nus dain nos sang eir d' hoz in via.

O lasch' ils sains adüna strasunar
tras munts e vals da nossa patri' amada,
e lur rebomb s' unir e dechantar
la libertà da noss babuns iertada.

O possan in etern ils fös glüscher
 da las muntagnas gio vers la planüra,
 e la crusch alb' i 'l bel purpur guarnir,
 scha eir vers noss cunfins il tschêl s'ins-chüra.

Noss munts e las muntagnas sun nos s-chüd,
 e noss' armad' ais pronta per 's defender,
 a Dieu nus tuots rovain per seis agüd
 e preferin la mort co fors' a 'ns render.

Silvester 1939

I trembla la terra
 da tanta sgrischur,
 ils pövels fan guerra,
 lur clam ais terrur.

Ingio ais l' avdanza
 da noss perdavants?
 Quant pitschn' ais la spranza
 dals povers umans.

Il cling da las armas
 al muond fa palais
 cha 'l sang e las larmas
 innuondan pajais.

O güda 'ns o Segner,
 chi poust tuot guidar,
 la patri' a mantegner,
 dal mal preservar.

Vus sains da Silvester,
 sunai, — fat fracasch,
 clingiai our' il ester
 rovand per la pasch.

Cussagl

Sch' ün di qualchün pro tai vain a quintar,
dal mal da teis vaschin o d' ün cunfrar,
schi guarda bain il prüm dad eruir,
schi ais eir vaira que cha vainst d' udir.

E cur tü est dal tuot persvas e sgür,
avant co ir e metter quai sül mür,
dumand' a teis inclet e 't di perche,
perche voust derasar qualchos' uschè ?

Plütost fa teis pussibel da güdar,
o tascha scha il mal poust evitar,
e meis cussagl ais : guard' il prüm per tai,
da far avuonda ha minchün per sai.

Riet Bonorand

Lontan da tia val, ti' Engiadina,
da quella terra cha hast tant amà,
at assaglit la mort e 't ha sdrappà
our dal ravuogl dal muond pro pasch divina.

Che trist retuorn pels chars chi at spettaivan
cun bratsch' avert' il figl amà e frar,
invan ais stat lur bram' e lur sperar
e consternads sun els chi tant t' amaivan.

Que ais uschè in nossa vit' umana,
cha eschan saimper circundads d' la mort,
e trist' e düra ais sovent la sort.

Tuot nossa spranza ais alur' invana,
e nus nun inclegiain da Dieu l' agir,
infin quel di ch' el vain ans reunir.

In memoria da meis sör e mia söra
Curdin ed Anna Bonifazi-Janett †

La sair' ais quaid' e lam il vent schuschura,
e pasch solenna regn' in nossa val,
las stailas glüschan sur meis lö natal
e l' En sa solita chanzun murmura.

O cour, o sast predschar la grand' furtüna,
scha poust avdar a chasa tuot cuntaint,
o rechattar ils teis cun ögl riaint,
cur tuornast plain da brama sco adüna.

Nun invlidar alur' ch' ün di cun larmas
la sort a chasa at pudess clamar,
perche minchün sa part sto superar.

At fid' in Dieu e nu dar sü las armas,
e nu pensar que chi pudess rivar,
ad ur' avuonda vainst que a provar.

Eu n' ha provà e vis cha Dieu tuot güda,
cha pitschen ais l' uman invers la mort,
cha Dieu be ais nos s-chüd e nos cuffort,
ch' el dà il led e güda ch' ün l' invlida.

Sylvester

Cur ch' eu amo giuvnet am rechattaiva,
il prüm Sylvester our' il muond sulet,
d' increschentüna am squitschaiv' il pet
e plü co üna larma qua crodaiva.

E gmand plü vegl alur' am impissaiva,
quant bel chi füss, sch' eu füss amo giuvnet,
cul cour impli da spranz' e plain dalet,
intant cha'l cling dals sains i'l god's perdaiva.

Ed uossa füg dal muond e sa leidezza,
guard inavo süls ans chi sun passads
e vez mumaints da plövg' e dis beads.

Ma cur straglüschan stailas da 'otezza,
schi saint eu dutscha pasch entrar in mai
e guard vers l' avegnir cun nouva fai.

A prof. Chasper Pult

Hoz regna led in mincha chà ladina
e trist strasun' il sain da teis comün,
la mort chi guett' e nu schanj' ingün
at ha clamà davent cun vusch sublima.

Sco 'l veider dschember sün la spuond' alpina
hast tü vendschü l' orcan ; ma che suldüm,
tü est parti e stüz ais tia glüm,
chi splendoriva cler tras l' Engiadina.

Cun instancabl' amur hast tü adüna
per nos rumantsch vivü ed operà,
e rich ais hoz il früt cha hast semnä.

Teis spiert rendaiva giuven ta vegldüna
e tant plü greiv per nus ais teis cumgià.
Uoss' dorma bain, il pos hast merità.

Als svizzers

Sü, svizzers, cha la patri' ais innatschada,
ils sains da stuorn clamà han noss' armada,
la libertà da noss babuns iertada
proteger nus vulain cun plets e fats,
sco 'ls antenads.

Sch' ün di noss cunvaschins il mal tscherchessan
e lur impromischiuns fors' invlidessan,
schi cun chanuns e forza rispondessan,
sco han eir fat ils vegls cunfederads,
noss antenads.

Il sanch symbol per nus ais la bandera
e l' alba crusch in fuond purpur la mera,
per quala dain nos sang e vit' intera,
mantgnair vulain ils drets gia acquistads,
dals antenads.

O Dieu, preservans da la sclaveria
schanagians tü cun guerr' e charestia,
protegia da nos General la via,
cun el onur lain far in tuot nos fats
als antenads.